

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

460. Quid veniat nomine oblationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

PARAGRAPHVS III.

De iure percipiendi oblationes,
decimas & primitias.

Questio 460. Quid veniat nomine oblationum?

Respondeo: oblationum nomine in genere veniunt actiones omnes, per quas, vel etiam res ipsæ, quæcunque offeruntur Deo ad exhibendum eidem cultum, Barb. de off. paroch. c. 24. n. 1. ex Sorro de iustitia. l. 9. q. 3. a. 1. Magis strictè oblationes dicuntur res, quæ intuitu religionis immediate Deo ab hominibus absque immolatione adhibentur, ut scilicet vel in usum Ecclesiæ, vel in usum ministrorum cedant. Barb. & Sor. l. cit. Bass. v. parochus. nu. 16. Tusc. lit. C. conclus. 11. n. 1. siue res sint immobiles, siue mobiles, siue testamento legentur, siue aliter donentur. Barb. n. 3. citans Monnet. de decim. c. 2. num. 9. Azor. p. 1. l. 6. c. 27. & c. cum tres sint oblationum species. Prima donatio rei inter vivos facta Deo & Ecclesiæ, Secunda donatio causa mortis, solita dici mortuarium. Tertia usualis, dum offerunt ad altare, vel manum Sacerdotis, juxta c. cum inter. de verb. signif. Barb. ibidem, quamvis usu & consuetudine receptum sit, ut solùm oblationes specialiter dicantur illæ res, quæ inter missarum solennia, ab his, qui missæ adfunt, in altari offeruntur, Bass. loc. cit. Porro videtur ad rationem oblationis requiri, ut fiat Ecclesiæ, cum, quod privata personæ offertur, non tam sit oblatio, quam donatio aut Eleemosyna, etsi personæ Ecclesiastica donetur. Barb. loc. cit. n. 19.

Questio 461. An, & quo iure debeantur oblationes?

Respondeo: ad faciendas oblationes parochiani neque divino, neque humano ullo præcepto obligantur. Barb. cit. c. 14. n. 9. citans Less. de iust. l. 2. c. 39. num. 34. Suar. de relig. tom. 1. tr. 2. c. 21. n. 143. Abb. & Anchar. in rubric. de paroch. contra Gl. in c. omnis Christianus. de consecr. d. 1. Host. in rub. de paroch. §. 2. Lap. alleg. 78. num. 1. & 7. & c. tenentes esse præcepti positivi divini & humani propter illud Exod. 16. non apparebis in conspectu meo vacuus: & propter text. cit. c. omnis Christianus, ubi Gregor. VII. omnis Christianus procuret ad missarum solennia aliquid Deo offerre, & ducere ad memoriam illud Exodi, non apparebis & c. Item c. præter hoc, d. 32. ubi Alex. II. præcipiens statumus, ut decima, primitia, seu oblationes vivorum & mortuorum Ecclesiis Dei fideliter reddantur à laicis & c. Item c. statumus 16. q. 1. statumus, ut si quis ad oblationes Ecclesiæ, quas populus dare debet, non teneri contenderit communionem privetur. quorum sententiam Bass. loc. cit. dicit, non esse improbabile; etsi contrariam dicat esse communiorum TT. & Canonistarum, eò quòd oblationis nomine id significetur, quòd quisque sua sponte & voluntate gratis & liberaliter offert; dicaturque in Concil. Cabilon. sub. Carol. M. n. 6. animarum salutem inquirere Sacerdos, non lucra terrena debet, quoniam fideles ad res suas dandas non sunt cogendi; oblatio namque spontanea esse debet & c. Illud Exodi dictum sit caremoniale. Barb. citaturque ab eo AA. Tex. ille omnis Christianus, consilium, non præceptum contineat. Bass. l. cit. textus ceteri in-

telligendi sint de uno illorù modorum, quibus debent adhuc possunt oblationes, juxta D. Thom. 2. 2. q. 86. a. 1. nimirum. Primò, dum debentur per modum censûs, pensionis, aut conventionis antea factæ cum Ecclesiâ, Secundò, dum debentur ex testamento, legato, donatione, voto. Tertio, dum minister Ecclesiæ non habet congruentem sustentationem; tenentur enim tunc parochiani (nisi & ipsi tam sint inopes, & tenues, ut nequeant concurrere ad sustentationem parochi. Suar. l. cit. n. 8. qui etiam n. 7. censet non teneri ad hoc parochianos, nisi quando est necessitas orta ex eo, quòd parochiani non solvant decimas sufficientes ad sustentationem parochi) facere oblationes aliquas. Quarto, dum alicubi consuetudine inductum est, ut v. g. diebus festis & Dominicis, aut in quibusdam solennitatibus offeratur aliquid, talis enim consuetudo etsi ab initio voluntaria, & minimè obligatoria, frequentata tamen deinceps quasi ex obligatione, seu animo obligationis contrahenda per tempus legitimum (videlicet annis 10. ut Azor. Suar. Bass. l. cit. Barb. n. 11. Navar. in man. c. 13. na. 19.) & persistente in ea toto populo, seu maiore ejus parte vim legis acquirit, A. A. idem. Suar. l. cit. n. 12. Less. l. cit. n. 39. Guttier. l. cit. n. 140. apud Barb. Idem est, dum ipsi Ecclesiarum Rectores longo tempore à parochianis oblationes quasi debitas bona fide exigunt, adeoque sibi per modum præscriptionis jus acquirunt. Bass. l. cit. possuntque in his casibus singulares, non observantes hanc consuetudinem, cogi per Superiorem ad illam servandam, præstandasque parochi solitas oblationes. Barb. Nav. Suar. Azor. loc. cit.

Questio 462. Ex quibus rebus, & à quibus fieri, aut admitti vetentur oblationes?

1. Respondeo ad primum: oblationes nec faciendæ, nec admittendæ ex iis rebus, quæ injustè acquiruntur restitutioni sunt obnoxie. Neque etiam alio illicito exercitio, v. g. meretricio acquiruntur, juxta c. causa. de verb. signif. c. quia in omnibus. de usura. c. ex transmissa. de decim. Barb. cit. c. 24. n. 13. Bass. l. cit. n. 18. ubi tamen etiam ait, nihil obflare, quo minus Ecclesiæ oblationes accipiat ex iis, quæ inhonestè, sed non injustè, acquiruntur, cum id nullo jure positivo prohibitum sit, citaturque D. Thom. 2. 2. q. 87. a. 2. ad 3. dum nimirum ex altera parte cessat scandalum. Neque de bonis justè quidem acquiruntur, sed ex lege justitiæ, pietatis vel charitatis potiore jure debentur aliis, nimirum creditoribus, parentibus, filiis gravi necessitate, vel aliis pauperibus gravi inopiâ pressis. Bass. ibid. cum communi ex D. Tho. 2. 2. q. 86. a. 3. in corp. Barb. n. 20.

2. Respondeo ad secundum: faciendæ non sunt nec recipiendæ oblationes à personis, quas Gl. in c. 2. d. 90. v. dona enumerat: nimirum primò ab infidelibus; item ab Ecclesiâ præcis, seu excommunicatis, eò quòd offerre munera in Ecclesiâ, vel ad altare, eademque accipere, sit quædã Ecclesiastica & spiritalis communicatio. Bass. cit. n. 18. Armilla v. oblatio & c. cum communi. Secundò, à fratribus dissidentibus juxta c. oblationes d. 90. Barb. n. 15. Tertio, ab opprimentibus pauperes. Barb. ibid. citans D. Thom. a. 3. Suar. de relig. tom. 1. loc. cit. c. 6. n. 4. Fusc. de visitatione. l. 1. c. 24. n. 10. Quarto, sacrilegis juxta c. divino. q. 2. Barb. n. 16. Quintò, ab extra-